

Pistole Smith & Wesson 39-2 byl
mírně upravený model 39

S&W 9 mm TARGET CHAMPION

Pistole značky Smith & Wesson představují v poslední době poměrně častý objekt zájmu našeho časopisu. Jak by ne, když tato firma odhadem od přelomu starého a nového tisíciletí takřka kompletně obměnila svůj sortiment pistolí. Řada nedávných trvalek se tak stala historií a rychle přibývají nové modely. Do minulosti se v posledních letech odebraly také poslední pistole řady 52, což byly sportovní zbraně, které po roce 1992 nabízelo už jen Smith & Wesson Performance Center.

NA začátku poválečného vývoje služebních pistolí firmy Smith & Wesson stál do jisté míry omyl. Firma Smith & Wesson totiž po druhé světové válce dospěla k přesvědčení, že americká armáda bude ve velkém popotávat služební pistolí v ráži 9 mm Luger. Současně se Američané začali zajímat o pistole s dvojitým spoušťovým a bicím mechanismem.

Tento mechanismus u amerických pistolí před druhou světovou válkou ani krátce po ní neměl tradici. Popravdě ještě v šedesátých letech 20. století údajně někteří američtí odborníci včetně Jeffa Coopera tvrdili, že „dvojitá spoušť pistole je odpověď na otázku, která nikdy nebyla položena“. Jenomže navzdory těmto moudrům už byla situace jiná a změnila ji právě druhá světová válka. Američané se dostali do Evropy a seznámili se v praxi s tamními zbraněmi. Najednou americké vojenské autority zjistily, že to s těmi dvojitými pistolemi není tak úplně ztracené. Německá pistole Walther P.38 na ně zapůsobila natolik, že najednou požadovali dvojitou devítku pro americké zvláštní jednotky.

Model 39

Do tohoto vývoje se zapojila taky firma Smith & Wesson. V letech 1948–1954 tam bylo vyzkoušeno několik prototypů v ráži 9 mm Luger s ocelovým tělem a se spoušťovým napínáním kohoutu i bez něho. Výsledkem snažení byla pistole Smith & Wesson model 39, o které se tvrdí, že to byla první sériová americká pistole se spoušťovým napínáním bicího ústrojí. V roce 1953 se ukázalo, že armáda rozhodně ještě dlouho nepřebrojí na devítky, a v roce 1954 padlo rozhodnutí o konečné podobě zbraně pro civilní trh. Bylo schváleno spoušťové napínání (SA/DA) bicího mechanismu a tělo vyrobené ze slitiny hliníku. Koncem téhož roku spatřila světlo světa malá série.

A tak v roce 1955 přišel na trh model 39 s uzamčeným závěrem bezčlánekového Browningova typu s jediným uzamykacím ozubem a jednořadovým zásobníkem na osm nábojů. Pistole Smith & Wesson M39 nepřinesla žádné převratné novinky. Konstrukce je poskládána z tehdy známých a mírně upravených řešení. Uzamčení nuceným poklesem hlavně je řešeno po-

dobně jako u pistole FN HP, ale na hlavní je pouze jeden uzamykací ozub a ovládání je řešeno šikmými plochami jednoho výstupku pod komorou. Pojistka na závěru má stejnou funkci jako u pistolí Walther, ale tvar pojistky v místě styku s úderníkem je jiný. Zásobník je velice podobný předloze z pistole P.38 a upravený je pouze jeho podavač. Spoušťové ústrojí spojuje prvky konstrukcí firem Mauser (HSc) a Sauer & Sohn (mod. 38).

Pistole Smith & Wesson M39 neudělala do světa ohromnou díru, ale nepropadla. Byla zakoupena ve větším počtu pro potřeby zvláštních jednotek námořnictva Spojených států a pro nejrůznější policejní sbory. Během vietnamské války byly modelem 39 vyzbrojeny jednotky Naval Special Warfare. Jednotky SEAL používaly rovněž pistole model 39 v původní podobě nebo v úpravě s prodlouženou hlavní se závitem a možností nasazení tlumiče. Po zkušenostech z bojů si zvláštní jednotky vyžádaly další úpravu – zvýšení kapacity zásobníku.

Nástup těchto pistolí na civilní trh nebyl nikterak impozantní. Ovšem pistole >>>